

Mira Svartnes Thorsen
Tutlamoen 28
4619 Mosby

Kristiansand, 21. juni 2019

Interpellasjon «Folk flest vil bare vi skal snakke sant» omgjort til skriftlig spørsmål

Jeg viser til din interpellasjon til bystyrets møte 19.06.19 om «Folk flest vil bare vi skal snakke sant» som er omgjort til skriftlig spørsmål.

Interpellasjonen lød:

«Ordfører,

det er slik at god endringsledelse fordrer klar og tydelig kommunikasjon. I en tidligere interpellasjon snakket vi i MDG om nødvendigheten av klar og tydelig kommunikasjon og informasjon fra kommunale myndigheter til innbyggere, ansatte og næringsliv. Tiden som har gått siden da, viser oss enda tydeligere hvor pressede vi er og hvor fort endringene skjer. Politikere i alle farger trenger ryggdekning fra sine velgere for å tørre å ta ordentlig tak i miljøsituasjonen og faktisk gjennomføre virkelig upopulære, men helt nødvendige tiltak.

Gode prosesser, tydelig kommunikasjon og oppfølging av de involverte er nøkkelerier for å gjennomføre en god endring. Omstilling handler om å tilrettelegge for at de involverte er med på endringen, og at de får tilstrekkelig veiledning og oppfølging slik at de faktisk endrer måten de arbeider, handler og velger på. En reell endring forutsetter bevissthet om retning og kommunikasjon av retning.

Innen feltet klimakommunikasjon er det flere synspunkter på hva som er formålstjenlig for å få frem budskapet (omstilling må til) på en måte som fører til handlings- og holdningsendring. Per Espen Stoknes snakker om 1:3-forhold mellom panikk og håp. Greta Thunberg vil vi skal få panikk. Folk flest vil bare at vi skal snakke sant.

Vil ordføreren ta ansvar for at kommunikasjon blir brukt for å sikre en bred og hurtig overgang til lavutslippssamfunnet?

Vil ordføreren ta initiativ til at kommunen gjennom sine kommunikasjonskanaler skal formidle alvoret i situasjonen og gi tydelig og prioritert informasjon om hva innbyggere, ansatte og næringsliv kan bidra med for å klare overgangen til et lavutslippssamfunnet?»

Svar:

Takk til interpellanten for en god oppfølging av interpellasjon om behovet for klimahandling på bystyremøtet i april. Jeg er langt på vei helt enig med deg, og mener som jeg tok opp forrige gang at dette i stor grad handler om endringsledelse. Det grønne skiftet er her og det er nå vi for alvor merker at de nødvendige endringene som må gjøres kommer helt nært oss. Det er ikke lenger nok verken at staten gjør sitt, eller at alle andre gjør sitt. Vi må alle gjøre vårt.

Du kaller interpellasjonen din «Folk flest vil bare vi skal snakke sant». Utfordringen i miljødiskusjonene har kanskje nettopp vært at vi ikke alltid har hatt helt klare svar på hva som er sant. Dette kjente jeg selv på i et møte med Agder Energi der temaet var elektrifisering. Skal vi ha som mål å gjøre Kristiansand helelektrisk må vi nødvendigvis vite hva som faktisk er elektrifisert og hvor potensialet er. Jeg er glad dette nå jobbes med av Thema Consulting og jeg gleder meg til deres rapport som kommer i høst.

Noe av det de allerede har funnet ut av er elektrifiseringsgraden i nye Kristiansand. Av kommunens totale energiforbruk er 68,5% elektrisk, mot 47,2% i snitt på landsbasis (basert på tall fra 2017). Dette er gledelige nyheter! Vi gjør mye rett, men vi har fremdeles langt igjen. De viser samtidig at 31,5 % av energiforbruket vårt er fossilt eller bio og annet (28,9% fossilt og 2,6% bio og annet).

Vårt totale CO₂e utslipp: 352,578 tonn CO₂e (2017 Miljødirektoratet). Av dette kommer 7% fra avfall og jordbruk, 39% fra industri og forsyning og hele 49% – ca. halvparten – fra transportsektoren og annen mobil forbrenning. Rapporten peker videre på at det er for transport og anleggsmaskiner at det er klart størst potensiale for å elektrifisere, og dermed få ned både energiforbruket og utslippene. Skal vi evne å nå klimamålene våre må vi endre transportvanene våre. Dette er helt sant. Som et bidrag i dette arbeidet vedtok ATP-utvalget på fredag å bevilge en million til ladestasjoner på Kjevik og sykehuset på Eg. Dette vil gjøre det enklere for taxi-næringen og velge el-alternativer. Ett skritt i riktig retning.

Jeg mener det er naturlig at kommunen tar en rolle i å bidra til at folk forstår hva klimaendringene er og hvordan vi alle kan bidra for å endre bildet. Endringsledelse handler i stor grad om å skape en forståelse for behovet for endring, etterfulgt av mulige nye løsninger. Det gjøres mye bra i kommunen. Vi jobber etter en klimastrategi og kontrollerer retning gjennom klimaregnskap. For to uker siden ble Miljøuka i Kristiansand arrangert med en rekke ulike arrangementer fra kommunen og andre aktive miljøer i byen.

Samtidig er det interessant å se hvordan det nasjonale arbeidet med å følge opp Parisavtalen har endt opp. Heller enn en offentlig debatt om hvordan vi best kan kutte utslippene, har det endt opp med et skarpt debattklima om bomstasjoner. Uavhengig av syn på bomber, så tror jeg vi alle kan være enige om at verken vi politikere, kommunen eller staten har evnet å være gode nok i kommunikasjonen. Gode nok endringsledere. Vi har ikke evnet å skape tilstrekkelig forståelse for endringsbehovet, eller synliggjøre godt nok hva som er fakta, hva som er alternative løsninger og hva som er realitetene om vi ikke velger å endre oss. Byvekstavtalene er et statlig initiativ for å hjelpe byene å omstille seg. Det er synd ikke det er der den største diskusjonen er i dag, om hvordan vi best kan hjelpe hverandre å finne de gode løsningene for omstilling.

Jeg tror ikke kommunikasjon alene kan sikre oss «en bred å hurtig overgang til lavutslippssamfunnet» slik interpellanten foreslår. Men jeg tror definitivt det er et sentralt virkemiddel for å skape forståelsen for endringsbehovet. Kommunen er til for innbyggerne. Derfor mener jeg det er kommunens rolle å hjelpe innbyggerne til å forstå hvilke utfordringer vi står ovenfor.

Kommunen kan hjelpe innbyggerne med å gjøre informasjon forståelig, tilgjengelig og relevant. For meg er det klart at klimautfordringene er reelle og at det er behov for å gjøre ting annerledes fremover enn hvordan vi har gjort det til nå. Det betyr at hver enkelt av oss må gjøre noen ting annerledes enn hva vi har gjort tidligere. Ingen kan gjøre alt, men alle må gjøre noe. Fremover ønsker jeg at kommunen skal blir mer proaktiv i å bruke kommunikasjon som redskap i endringsarbeidet og gi innbyggerne god informasjon, som grunnlag for gode valg.

Med vennlig hilsen

Harald Furre
Ordfører

Kopi: Bystyret